

J. Terradas

Empresa:
Sin Líneas

Terradas (Jaume Terradas Quintana)

Antes: Transportes Vilanova y Rosa SA

Antes: Ernesto Vilanova Trilla Antes: Julio Vilanova Cortada

Ubicación:

Figueres (Girona) → Borrassá (Girona)

Versión 02-2019

HISTORIA

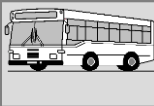
LINEAS

Datos G.C.

Textos Legales

Los autobuses de
Barcelona

Empresas

HISTORIAL

Antecedentes: En 1926 Figueras era un importante núcleo de combinación radial de los transportes de viajeros, se ha incluido el [detalle](#) a título orientativo aunque no parece que ninguna de las Empresas citadas estuviese atendiendo la relación inicial que veremos (que luego se transformaría y ampliaría). Esta ficha está enfocada al transporte (a las líneas) aunque la historia personal familiar del empresario del final se desarrolló más extensamente y por ello se ha considerado oportuno copiar textualmente el artículo íntegro del Blog de Xavier Maluquer ([ver notas](#)). Y en las anotaciones se han sombreado las renglas en colores distintos hasta no unificarse definitivamente.

Antes de 1929 **Julio Vilanova Cortada** ya explotaba la línea **Albañá - Figueras**, según consta en la solicitud del pago centralizado del Timbre. ([Ver líneas](#)).

Julio Vilanova Cortada

En 1931 (según la [Guía del Automovilista](#)) la línea de **De Figueras a Albanyá por San Lorenzo de Muga** se está atendiendo por dos empresarios que son **Julio Vilanova** y **Gertrudis Dauris**. Se ignora la relación entre ambos, pero no parece que sean familiares, por tanto se supone que se hacían la competencia (o eran socios).

El 05-04-1943, después de la Guerra, **Julio Vilanova Cortada** volvió a tramitar la centralización del pago del Timbre. Ello denota que durante un tiempo la línea estuvo abandonada y sin servicio. ([Ver líneas](#)).

El 01-09-1955 **Ernesto Vilanova Trilla** obtiene la concesión definitiva de la línea **Albañá - Figueras**, (luego será **V- 948, GE-16**).

Ernesto Vilanova Trilla

En 1955 **Jaume Terradas Quintana** (apodado "En Paciencia") y su esposa **María Colomer** se deciden a adquirir la línea de **Riumors, Fortià, Garrigàs, Siurana i Pontós** de la que era titular la **Viuda Llosa**. [Ver Nota](#). (No se ha encontrado ninguna referencia oficial de esta línea ni del asunto).

**Jaume Terradas Quintana
María Colomer**

Con esta operación aparece este titular en el escenario del Transporte, pero en realidad ya hacía años que trabajaba como chofer para la **Viuda Llosa** a quien le compró (además de la concesión) el vehículo, todo ello por 100.000 pts.

Viuda Llosa

Pero a las dos semanas de atender la línea con su correspondiente vehículo **Jaume Terradas** sufrió un accidente quedando inutilizable durante unas tres semanas, durante las cuales hubo de alquilar otro coche a **Autocars Comas** (de Figueras) para cubrir la línea citada de **Riumors, Fortià, Garrigàs, Siurana y Pontós**. ([Ver nota](#)). (**María Colomer** era quien hacía efectivos los pagos). De esta operación fructificó una amistad que hizo que **Jaume Terrades** adquiriese otros coches de segunda mano a **Autocars Comas** en siguientes años.

Autocars Comas

El 20-02-1961 **Esteban Vilanova Trilla** cambia oficialmente la razón social de su empresa y de su línea **V- 948 GE-16 Albañá - Figueras** por la de **Transportes Vilanova y Rosa S.A.** ([Ver documento](#)). Los nombres completos de los titulares son **Ernesto Vilanova** y **Josep Rosa**.

**Transportes
Vilanova y Rosa S.A.**

El 20-05-1982 se traspasa oficialmente la línea **V- 948 GE-16 Albañá - Figueras** de **Transportes Vilanova y Rosa S.A** a favor de **Jaume Terradas Quintana**. ([Ver Documento](#)).

Por esa época (según cita el propio **Jaume Terradas**) además de la línea citada anteriormente de **Albañá-Figueras**, adquiere a **Josep Torrent** (un carrocerero de Figueras) la línea de **Figueres a Maçanet de Cabrenys**. ([Ver nota](#)). Pero esta otra línea por entonces era de **Perxes y Tibáu SL** (luego **Manuel Barragán Martínez** y luego **David i Manel SL** → [ver su ficha](#)). No se ha encontrado ningún cambio de titularidad oficial que avale tal apunte, por lo que (se supone) debe considerarse que lo que en realidad adquirió **Jaume Terradas** fue un vehículo de segunda mano que había operado en dicha línea.

Esta época (y hasta mediados de los 80) coincide con una época de expansión de la empresa familiar, marcada por la incesante compra de coches de tipo autocar grande.

En 1983, según manifiesta el propio **Jaume Terradas**, tenía los siguientes autocares: 2 autocares Setra Seida motor Pegaso, 1 Barreiros carrozado por Vanholl, 2 Pegaso, 1 Sava y 1 Avia. En 1986 compró por mediación de **Joan Brugués Prat** 1 Pegaso 6064 a **Monic**. En 1987 compró a **Gironabus** 1 Vanholl con matrícula **GI-1221-J**. En 1989 compró a **Gironabus** otro Dodge con carrocería Vanholl y matrícula **GI-9992-L**. (Referencia Xavier Maluquer, [ver texto](#)).

En el apartado [líneas](#) se puede observar la evolución a partir de 1982 y las variaciones de las líneas de esta empresa en diferentes períodos. (A partir de aquí solo se citarán los acontecimientos muy especiales respecto a líneas).

Entre 1983 y 1989 no todo fueron éxitos. Amplió la flota de autocares como hemos visto, pero el Ayuntamiento le expropió la casa en donde vivían y que servía además de Garage. Un vecino le vendió unos terrenos y en ellos edificó una nueva casa, que de hecho son dos adosadas. De resultados de ello comenzó a trabajar con **camiones** y el mismo ayudó como albañil a la construcción de su casa.

De la vista de los anteriormente citados [listados](#) destaca que a partir de 1989 se incorporan dos nuevos tramos o líneas a la anterior **V- 948 GE-16 Albañá-Figueras** que son: **Riumors-Figueres** y **Pontós-Figueres**. ([Ver Mapa](#)). No se ha encontrado ninguna documentación oficial que ampare estos trayectos y tampoco parece que tengan a ver con el recorrido de la línea general. Estos dos tramos ya se han citado anteriormente (ver nota de 1955) como una línea adquirida a la **Viuda Llosa**.

Después de 1992 ya no aparecen relacionadas por la Generalitat ninguna de las 3 líneas, ni en esta empresa ni en ninguna otra. Debe entenderse que se abandonaron las líneas y el pasaje fue absorbido por los recorridos de alguna o algunas otras empresas que operaban en la zona.

La empresa siguió (sin líneas regulares) pero dedicada al **Discrecional** con sus autocares y al **Transporte en Camiones**.

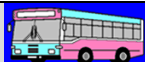
J. Terradas

El 30-03-2001 muere **María Colomer** y **Jaume Terradas** se queda solo, aunque el negocio del transporte lo atienden entre todos sus hijos (y otros empleados). Al poco se decide a jubilarse definitivamente y descansar.

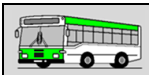
El 26-07-2005 **Ampurdán Bus SA** se convierte en **Ampurdán Bus SL**, (es decir se transforma de SA en SL). Básicamente esta operación se debe a que **Jaume Terradas Colomer** adquiere la empresa y se pone al frente de ella. Este empresario es el hijo mayor de **Jaume Terradas Quintana** y de **María Colomer**. ([ver su web](#)).

En 2019 (al cerrar esta ficha) la empresa dispone de 6 trabajadores.

Esta ficha se actualizó anteriormente en profundidad el 10-2008 y en esta nueva versión se han modificado los estilos del Historial y se ha agregado toda la historia del dueño de la empresa del Blog de Xavier Maluquer.

Se han agregado integros estos textos por considerarlos muy importantes para conocer la historia de la Empresa:

Datos publicados en: <http://historiatransportcat.blogspot.com/2011/09/en-jaume-terradas-i-quintana-en.html>

**Histories del
transport per
carretera de
Catalunya**

Publicadas por
XMN2
(Xavier Maluquer)

divendres, 30 de setembre de 2011

En Jaume Terradas i Quintana, "En Paciència": biografia del creador de l'empresa d'autocars i camions J.TERRADAS S.L.

En Jaume Terradas i Quintana, conegut arreu com "En Paciència", va néixer el 25 de febrer de 1929 a Can Campmol, una masia de Vilarig, enmig del bosc i sense electricitat. Tampoc n'hi havia gaire d'aigua, i calia pouar-la amb una palanca. Era fill d'en Pere i la Conxita. Tenia una germana més gran, la Maria. Dues fotografies de Can Campmol, un mas senzill:

Al cap de cinc anys, la família va anar a viure a Can Plademunt, una masia de Cistella. En aquella casa hi va néixer el fill petit, en Joan. Fotografia de Can Plademunt:

A Can Plademunt, en Jaume va emmalaltir del tifus. El doctor Ernest Vila va fer-li el reconeixement a Figueres. El medicament que va prescriure-li va fer efecte i la febre va davallar. La mare d'en Jaume li havia fet una prometença a la Mare de Déu del Remei: si el seu fill es guaria, el duria davant de la seva presència. Per aquest motiu, en Jaume Terradas hi té tanta fe en aquesta Verge, una imatge de la qual hi és posada a la façana de casa seva, Can Terrades de Vilamorell, a Borrassà.

La família Terradas va patir la guerra civil, amb episodis molt dramàtics a l'Alt Empordà els primers dos mesos del 1939, per causa de la retirada dels polítics, alts funcionaris, l'exèrcit republicà, completament derrotat a la batalla de l'Ebre, i milers d'exiliats.

Van ser testimonis de la corrua de persones i vehicles camí de l'exili i els bombardeigs cruentos de l'aviació feixista que els empaitava.

En Jaume Terradas recorda els soldats i caps militars de l'exercit republicà ordenant-los que havien de creuar la frontera amb l'amenaça que, en cas contrari, l'exèrcit franquista els afusellarien.

Aleshores la família Terradas va amagar-se al bosc, com era costum aleshores. Sort en van tenir que els soldats, famolencs, no van matar-los les dues vaques i el vedell que tenien. Els soldats republicans en llur retirada van fer esclatar l'església de Llers, plena de dinamita. Amb l'explosió, van esgavellar mig poble. També es produïa el bombardeig de Figueres per l'aviació franquista, amb la pols que aixecava l'ensulsiada dels edificis i els incendis que provocava. Aquestes imatges tràgiques en Jaume Terradas les recorda vivament.

Després de la guerra civil, hi havia molta gana. Els masos eren molt preuats perquè permetien de tenir hort, bestiar i collites regulars. A can Terradas, els episodis tràgics produïts a l'Alt Empordà, els mesos de gener i febrer del 1939, van deixar un solc profund.

El pare d'en Jaume Terradas, en Pere, estava esmaperdut. Aquesta circumstància fou aprofitada per un home sense gaire escrúpols i miraments que va fer-li signar la renúncia del dret de masoveria de Can Plademunt, a Cistella. El pare, espantat amb la tragèdia de la guerra civil, va signar la renúncia. Fet aquest mal cop, la família Terradas Quintana es trobava sense cap casa on aixoplugar-se ni menjar per a nodrir-se.

La Conxita Quintana va haver d'entomar la situació com bonament podia i els magres recursos li permetien. Malgrat la misèria, amb grans esforços va poder comprar la masia Can Campmol, a Vilarig, on ella hi havia nascut. Amb una extraordinària valentia i tenacitat, es proveïa d'una mica de blat i, de nit, creuava d'amagat la muntanya de Sant Baldiri per arribar-se fins al molí d'en Casademont, a Albanyà. Un cop molt el blat, disposava d'una mica de farina per a elaborar pa i truites de farina. La família Terrades tenia una mica de teca per a alimentar-se.

Al cap de poc temps, en Pere Terradas va morir. La Conxita Quintana va enviduar amb tres fills petits al seu càrrec. Es va casar amb un home de Peralada però el matrimoni no va ser pas gaire reeixit. Els temps eren molt dolents i les desgràcies es succeïen encadenadament una rere l'altre.

En Jaume Terradas, emprenedor de mena com sa mare, va decidir de fer de mosso en un mas. Va treballar al mas Ulberni, de Perelada. Després va servir d'hortolà a Can Xec, a Vilabertran. Més endavant, la tia d'en Jaume, la Maria del mas Rovira de Peralada va oferir-li feina: conduïa el bestiar juntament amb els seus cosins germans.

Al cap de cinc anys, en Jaume Terradas va anar a fer la verema al mas Genís, de Masarac, i a Can Canonge, de Capmany, per a arreplegar i disposar d'un capital per quan hagués d'anar al servei militar. Més tard encara, va fer de pallaire amb la màquina de batre a Can Miquel Mano, de Vilamacolum. També va tenir temps per construir tots els pallers de Cabanes.

Del mas de Can Miquel Mano en Jaume va sortir-ne per a fer el servei militar. Li va tocar d'anar a l'Àfrica, a Regulars 5, a Segangon. Fou presentat a un coronel, per cognom Guillaves, que va destinar-lo a l'horta. Per a en Jaume va ser una sort extraordinària: fer-se càrrec de les gallines, conills i menar l'hort. Cada mes guanyava un jornal de dues centes pessetes. Llicenciat del servei militar, havia estalviat deu mil pessetes. Un capital aleshores.

Retornat de l'Àfrica, en Jaume va raure a Can Campmol, de Vilarig, la masia on havia nascut, retrobant-se amb sa mare Conxita i llur marit, i els seus dos germans, la Maria i en Joan. En Jaume i el seu padastre van llogar-se a treballar per a en Joan Coll, de Cistella. Tallaven alzines i pins al bosc per a fer-ne carbó. Per a anar a treballar trigaven una hora, i un altre hora per a retornar a casa.

Amb les deu mil pessetes estalviades al servei militar a l'Àfrica, en Jaume Terradas va comprar un carro a l'Emili carreter, més una arada i una rascla. L'aplanador va fabricar-se'l ell mateix. També va comprar un matxo per a dedicar-se a la pagesia. Malgrat fer de pagès, feia jornals a Can Barrera, de Peralada.

Un bon dia, el senyor Ballart va proposar-li a en Jaume Terradas de ser el masover del mas d'en Roca, a Llers. Era un mas proper al mas Ballo, de la carretera de Llers. Va acceptar l'oferiment i va ser-ho durant sis anys.

Un dia que anava a ballar, en Jaume va conèixer a la Maria Colomer, de Riumors. Era també treballadora de mena. Després de festejar uns deu mesos, van casar-se. En Jaume Terradas i la Maria Colomer, un matrimoni feliç:

En Jaume Terrades i la Maria Colomer treballaven de valent al mas d'en Roca, de Llers. Menaven cent vint vessanes de terra, entre camps d'oliveres i vinyes. També tenien cent vint ovelles, vuitanta cabres i sis vaques. Repartien llet per Figueres i tenien contractat un pastor i un cabrer.

Mentre en Jaume Terrades llaurava un camp del mas d'en Roca, rega amunt, rega avall, va tenir la pensada de treure's el carnet de primera especial, que habilitava per a conduir camions i autocars.

L'any 1955 van començar a aparèixer els primers turistes que treien el nas per l'Empordà i la Costa Brava. El pastor i el cabrer que tenien llogats al mas d'en Roca van plegar per anar a treballar a Roses. En Jaume va tenir molta sort amb la seva muller, la Maria, una dona amb empenta, treballadora, decidida i valenta.

En Jaume i la Maria traginaven dos carros de canoques del mas de Can Barrera, de Peralada. Un dia, passat Vilabertran, el carro de la Maria va arrambar-se massa a la cuneta i va caure a un rec, profund. Un altre dia, un dijous que hi havia mercat a Figueres, en Jaume i la Maria circulaven amb els carros curulls de canoques per la Rambla quan, de sobte, a mitja Rambla l'euga va patinar enmig de les llambordes. Sort en va haver-hi que tots els amics d'en Jaume van eixir d'un bar i van empènyer darrera per aixecar el carro i l'euga. La Maria Colomer feia palleres de canoques per a passar l'hivern.

Poc a poc, tots els treballadors del mas d'en Roca van plegar a la recerca de millors ocupacions. Va haver-hi un moment que solament hi havia en Jaume amb la infatigable companyia de la seva muller, la Maria. Davant d'aquesta tessitura, va anar a trobar al senyor Ballart per a exposar-li el problema: ell i la Maria no podien pas menar les terres, activitat impossible, i es quedarien ermes. La única solució era de trobar una família prou grossa per a portar les terres del mas d'en Roca.

Un bon dia que en Jaume anava del mas d'en Roca fins a Riumors, amb bicicleta, va veure que es venia a la carretera de Roses un hort ple d'esbarzers. Valia vuit mil pessetes, un capital que en Jaume no en disposava aleshores. Va anar a trobar a en Joan Coll, de Cistella, amb qui havia treballar al bosc. Li va prestar deu mil pessetes per a comprar l'hort i pagar l'escriptura pública i l'inscripció registral. Poc a poc en Jaume, seriós, complidor i home de paraula, va tornar-li a en Joan Coll el capital prestat.

Quan en Jaume Terradas disposava d'una mica de capital, va construir-se la casa ell mateix amb l'ajuda de la seva dona, la Maria. Ells van fer-se els plànols, els fonaments -empenats a mà perquè no tenien pas formigó-, van comprar les totxanes a Can Carreras, una bòbila de Figueres. Amb tres cents pessetes, comprava set centes totxanes. Van aixecar planta i un pis primer. La instal·lació elèctrica també va muntar-la en Jaume. Els primers quatre anys, ni tan sols van enrajolar la casa. Tenien un pou per a l'aigua. També disposaven de bestiar: un matxo, dues vaques i tres vedells. El carro el deixava a fora.

En aquell temps, en Jaume Terradas anava a jornal a tragar canyes per en Xico de les canyes, que era de Figueres. Els dissabtes i diumenges treballava per a tots els horts del voltant. Atès que tenia el carnet de primera especial, la vídua Llosa, de Figueres, el llogava de xòfer per a portar l'orquestra Rio i altres viatges que sortien.

Al cap d'un temps, la vídua Llosa va encaparrar-se que en Jaume Terradas li havia de comprar l'autobús i la línia que n'era titular de Riumors, Fortià, Garrigàs, Siurana i Pontós. En Jaume Terradas va objectar-li que no en tenia pas de diners. Tanmateix, ella no s'avingué pas a raons i li deia tothora que ell era molt treballador i li pagaria l'autocar.

Finalment, la vídua Llosa i en Jaume Terradas van tancar el tracte. Li va vendre l'autocar i la línia regular per cent mil pessetes. Van anar al Banc Popular per a formalitzar el préstec i la senyora vídua Llosa, venedora, era alhora l'avalista d'en Jaume Terradas. Altres temps i altres maneres de fer, quin dubte n'hi ha.

Just el segon dijous de tenir l'autocar, en Jaume Terradas feia la línia de Riumors a Fortià. Tot d'una, les rodes d'un Jeep que l'avançava, ple de treballadors que es dirigien a la Torre d'en Mornau, van encavallar-se a les rodes de l'autocar. L'autocar d'en Jaume es va ventar de cap a un plataner de la cuneta i el jeep va xocar amb un altre plataner. Aquells anys, la carretera de Roses era molt estreta amb plataners grossos arrengrats a la cuneta. Fotografies d'aquest accident, amb la carrosseria de fusta de l'autocar força malmesa:

De resultes de l'accident, en Jaume va estar tres mesos sense l'autocar. Va llogar l'empresa Autocars Comas, de Figueres, per a cobrir la línia de Riumors, Fortià, Garrigàs, Siurana i Pontós. La Maria Colomer els hi pagava puntualment a Can Comas cada vespre tan bon punt havien acabat la feina.

Per a reparar-lo, va anar a trobar dos mecànics de Vilafant, en Teis i l'Àngel. També l'Àngel Carrete i en Quimet Frigola, que tenia aleshores dos aprenents, en Fonso i en Pere, van prestar-se per a tot allò que en Jaume Terradas hagués de menester. Un cop reparat l'autocar, en Jaume Terradas va celebrar un sopar de germanor amb tots ells per a palesar llur agraïment.

Més endavant va comprar-se un segon autocar, ja usat, per a ampliar els serveis de transport. En Jaume amb un seu amic fotografiats davant de l'autocar en una fira:

En Jaume va aprendre a adobar-se ell mateix els autocars. També va llogar un hort a les germanes Mallol per a produir userda per al bestiar.

En Felip Frigola va engrescar-lo per a treballar en el butà. Fins que no va entrar a treballar-hi, en Jaume Terradas no sabia pas que era una bombona de butà. Cada dia marxava amb un camió Ebro a Barcelona per a proveir-se de butà, que distribuïa pels pisos de Figueres. Al vespre conduïa l'autocar amb l'orquestra Rio que tocava per pobles propers a Figueres.

En Jaume Terrades repartia el butà i, a més, muntava cuines i estufes. Mentre, la seva muller Maria fabricava galets per a les càmeres de les rodes de bicicletes. Fins i tot el dia de Nadal i de Cap d'Any marxava el matrimoni amb el camió Ebro a repartir butà pels pobles costaners de l'Alt Empordà: Portbou, El Port de la Selva, Cadaqués, Llançà, i allà on hi convingués. Rebia unes bones propines amb les quals va comprar-se un vestit al sastre Martí Alegresa, del carrer Peralada, de Figueres. Va costar-li seixanta pessetes i en Jaume encara el conserva.

Quan repartien butà pels pobles de la costa, en Jaume i la Maria dinaven en qualsevol racó de la cuneta; el menjar l'escalfaven amb el gas que encara hi havia a les bombones de butà recuperades, gairebé buides. Treballaven tot i més. I capricis, cap ni un.

Després de visitar el doctor Juncà, de Girona, la Maria Colomer va quedar-se en estat. Va néixer l'hereu, en Jaume. Al cap de cinc anys, va néixer la Maria. El matrimoni Terradas amb els dos fills, en Jaume i la Maria:

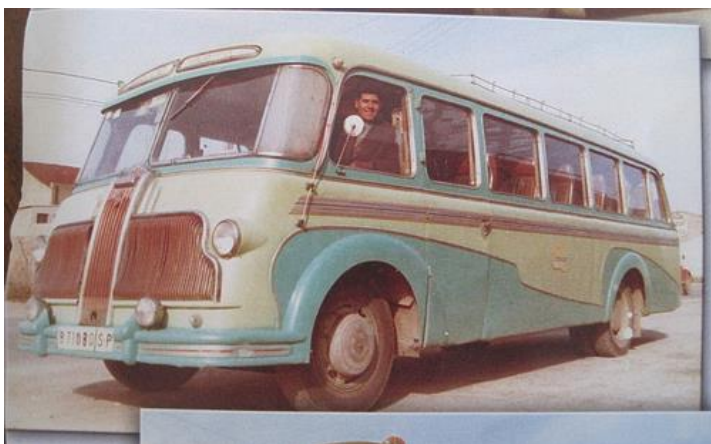

En Jaume fill davant del Seat 600 familiar, una imatge característica dels anys seixanta:

En Jaume fill, treballador i decidit, continua el negoci familiar d'autocars. Avui dia és el gerent de l'empresa Ampurdan-bus SL. També és un mecànic excel·lent que adoba els autocars i camions al taller de casa, a Borrassà.

Cada cop hi havia més demanda d'autobusos i autocars. Els sol·licitaven per al transport escolar i dels treballadors d'empreses, serveis discrecionals i turístics, i la línia regular que n'era titular en Jaume Terradas de Riumors, Fortià, Garrigàs, Siurana i Pontós. Aquesta circumstància va empenye'l a comprar més autocars per a cobrir aquests serveis. En Jaume fotografiat dins d'un autocar adquirit a l'empresa Comas, de Figueres:

A Barcelona va comprar aquest LAI-Karpetan fabricat a Saragossa i que equipava un motor Man, una mecànica excel·lent. Havia fet la línia regular de Barcelona a Ginebra:

En Jaume Terradas netejant a mà el LAI-Karpetan, com s'estilava aleshores, a casa seva, a la carretera de Roses:

Estesall d'autocars d'en Jaume Terradas aparcats davant de casa seva, a la carretera de Roses:

Atès que el negoci dels autocars funcionava prou bé, en Jaume va decidir-se a comprar tres autocars. El primer fou un Barreiros de seixanta places. Va haver de comprar-lo gros perquè els avions que aterraven a l'aeroport de Girona-Costa Brava, amb turistes, tenien una capacitat de cent vint places. En Jaume dins l'autocar Barreiros, tot just estrenat:

La neteja d'aquest autocar a casa. No es descansava un moment:

Aleshores, el vingué a trobar l'Eduard Rodríguez i Enrich, comercial de Can Forné, concessionari oficial Pegaso de Girona, a oferir-li un Setra Seida. Malgrat que en Jaume va expressar-li que no tenia diners, en Rodríguez sabia prou bé que li pagarien l'autocar perquè en aquella casa treballava el matrimoni. Així, podia estar tranquil de cobrar l'autocar.

Dit i fet, el Rodríguez es planta un dia a casa d'en Jaume amb dos bitllets d'avió a Bilbao, on hi havia la fàbrica Setra. A la fàbrica Setra van tancar els tractes i els dos Jaumes, pare i fill, van tornar amb un autocar nou. En Jaume fill, amb catorze anys, va conduir-lo en el tram entre Saragossa i Lleida. Altres temps. Amb aquesta Setra Seida equipat amb un motor Pegaso va treballar de valent, fins a pagar-ne la darrera lletra. Un Pegaso carrossat per Setra Seida de l'empresa J. TERRADAS:

Més endavant encara, en Jaume va voler comprar un pis per al seu fill, en Jaume. Al final, va comprar-ne dos, un per cada fill, al carrer de Capricorn del barri de la Marca de l'Ham, de Figueres. També va comprar un Barreiros Saeta equipat amb un bolquet:

El negoci creixia. Al cap d'un any va animar-se a comprar un altre autocar.

En Jaume, acompanyat del seu fill, va anar a Saragossa a veure un Vanholl. Va costar-li vuit milions de pessetes i fou el primer autocar equipat amb televisió que va circular a Figueres. Van treballar molt i va pagar-lo sense neguits i sense retornar cap lletra. En aquells anys, en Jaume Terrades va arribar a tenir fins a deu autocars.

Van ser un anys bons per a en Jaume Terradas. Li va comprar a en Josep Torrent, un carrosser de Figueres, la línia de Figueres fins a Maçanet de Cabrenys. A en Vilanova i Rosa, li va comprar la línia regular de Llers, Terrades i Albanyà. Per a cobrir el servei regular d'aquestes línies i serveis discrecional, disposava d'aquest autocar Sava:

La Maria Colomer conduint aquest autocar Sava:

L'empresa d'autocars tenia molta feina. Durant quatre anys i mig van dur els treballadors que construïen la línia d'Empuriabrava. També els treballadors que executaven l'autopista i el cinturó de ronda de Figueres.

La Maria Colomer va treure's el carnet de primera i conduir també un autocar. Feien serveis de transport escolar: els col·legis de Sant Miquel de Fluvià, Torroella de Fluvià, Vilacolum, Vilamacolum; la Maria Colomer portava els nens de Sant Pere Pescador amb un autocar de quaranta places. Un altre autocar duia els nens de Masarac, Vilarnadal i Hostalets de Llers a col·legi a Figueres. I encara un darrer autocar transportava els nens d'Albanyà, Terrades i Llers fins a col·legi, a Figueres. La Maria Colomer davant d'un autocar carrossat pels Talleres Zane SA, de Saragossa, destinat al servei escolar i discrecional:

Autocar Nazar de vint-i-cinc places, que havia estat propietat de l'Enric Isern, de Camallera. La Maria Colomer va comprar l'autocar i el servei escolar de Saus, Camallera i Llampaies:

Dos autocars d'en Jaume Terradas fotografiats en un servei discrecional:

Va sortir l'oportunitat i en Jaume Terradas va comprar dos locals al carrer Poeta Marquina 10 i 12, de Figueres, on va inaugurar una autoescola que tenia per director a en Joaquim Ribas. Eren anys d'una intensa activitat econòmica que permetien d'obrir negocis.

Quan es va urbanitzar el barri de la Marca de l'Ham de Figueres, va comprar dos solars al carrer Escorpió amb un préstec del Banc de Bilbao per import de quaranta mil pessetes, i lletres per a la resta del preu. Per a la construcció de l'immoble, tenia un pressupost de cinc milions de pessetes, quantitat inabastable per a en Jaume.

Poc a poc, ell amb l'ajuda d'en Josep Marsal i en Joan Roura va aixecar l'edifici projectat als dos solars del carrer Escorpió. Disposaven d'una grua, propietat d'en Jaume Terrades, que menava el seu fill Jaumet. El pis superior van construir-lo amb una formigonera que en Jaume va comprar usada a en Quim Tubert, de Roses. En Jaume Terradas treballant de paleta:

Per si no n'hi hagués prou, en Jaume va comprar un camió Barreiros vell a la Pegaso de Girona. Va muntar-li una grua petita i va guanyar molts de cèntims. Després va comprar un Pegaso Supercomet 1095, que encara conserva. Els paletes el llogaven per a obres; la Maria conduïa el camió Pegaso i en Jaumet fill, amb catorze anys, era molt destre en l'ús de la grua. Fotografia dels tres camions d'en Jaume Terradas, els dos Barreiros i el Pegaso:

Fotografies del Pegaso 1095 Supercomet, equipat amb una grua, amb el qual en Jaume Terradas va treballar-hi de valent:

L'any 1983, en Jaume Terradas tenia els següents autocars: dos autocars Setra Seida amb motor Pegaso, un Barreiros carrossat per Vanholl, dos autocars Pegaso, un Sava i un Avia. El 1986 va comprar per mediació d'en Joan Brugués i Prat un autocar Pegaso 6064 a l'empresa Monic.

El 1987 va comprar a l'empresa Gironabus un autocar carrossat per Vanholl amb matrícula GI-1221-J. I l'any 1989, compra a aquesta empresa un altre autocar Dodge amb carrosseria Vanholl i matrícula GI-9992-L.

En Jaume va comprar un camp de catorze vessanes a Vilantenim. Tenia el projecte de construir-hi una casa. Tanmateix, va vendre-se'l per a comprar un solar limítrof a la seva casa, a la carretera de Roses, propietat de l'Antonio Serra.

Al cap d'un temps, l'Ajuntament de Figueres va comprar a l'Antonio Serra el mas Serra. Tenir per veí a l'Ajuntament de Figueres no presagiava pas res de bo. Efectivament, al cap de poc, se li va notificar a en Jaume que se li expropiava la seva casa, aquella casa que ell i la Maria amb tants d'esforços i privacions s'havien construït tot just casats. Aquest neguit va durar quatre anys.

Una tarda que en Jaume passejava pel capdamunt de la Rambla de Figueres va trobar-se al senyor Clotas, de Borrassà. Postal d'aquest poble proper a Figueres:

En Jaume va explicar-li al senyor Clotas els problemes que el tenallaven amb l'expropiació de la seva casa de tota la vida i si tenia cap solar per a viure-hi. En Francisco Clotas va atendre favorablement la seva petició i li va vendre un camp de quatre vessanes. Al cap de pocs dies li'n va vendre un altre camp limítrof de divuit vessanes. En Jaume Terrades, com sempre, va pagar-li poc a poc.

En aquest camp de Borrassà, en Jaume va projectar-hi dues cases unifamiliars aparellades. El senyor Moradell va fer-ne els plànols i en Francisco Murillo, un paleta, va construir-les.

Les obres es van iniciar el gener del 1993 i van acabar-se el juliol d'aquell any. El material de construcció el va comprar a Ceràmiques Príncep. Acabades les dues cases, es van anomenar Can Terrades, i en Jaume, a la façana, van muntar-hi dos plafons de ceràmica, amb la Verge del Remei i la Verge de Montserrat. Dues fotografies aèries de Can Terrades:

Més endavant, en Jaume va dedicar-se al transport de mercaderies i persones amb camions i autocars. Va constituir una empresa que girava amb el nom comercial de J. TERRADAS SL. Feia tota mena de serveis de transports. Tres autocars de Can Terradas aparcats al garatge de Borrassà:

El Pegaso 1095 aparcat al pati de Can Terrades, a Borrassà:

Un autocar de l'empresa Terradas:

Un microbus Mercedes Benz comprat al carrosser Beulas, d'Arbúcies:

En Jaume fotografiat davant d'un autocar carrossat per Vanholl, en una excursió d'hivern i una altre d'estiu:

Un camió Pegaso Troner i dos autocars de l'empresa Terradas, de Borrassà:

En Jaume Terradas, pare i fill, davant d'un autocar seu:

El matrimoni Terradas Colomer davant d'un microbús:

Un altre autocar Dodge carrossat per Vanholl, comprat a l'empresa AUTOCARS BRUGUÉS OLIVET SL, de Banyoles (Pla de l'Estant) l'any 1989:

En Jaume Terradas fotografiat davant d'un microbus:

En Jaume Terradas en una excursió de pelegrinatge cap a Lorda. Cada any hi feien una sortida per a visitar la Mare de Déu de Lorda, a Gascunya. A la seva esquerra, un autocar de l'empresa Cayrol, de Perpinyà:

Una parella davant d'un autocar Renault de Can Terradas:

En Jaume Terradas i Colomer, l'hereu que continua el negoci del transport:

Els dos Jaumes, pare i fill, fotografiats en ocasió d'una celebració familiar:

Tres postals d'autocars Pegaso amb carrosseries diferents que guarda en Jaume Terradas, un home apassionat per la seva professió de transportista:

Després de molt treballar, quan semblava que en Jaume podria gaudir d'una vellesa plàcida i tranquil·la al costat de la Maria, ella va emmalaltir. Malgrat ser sotmesa a diverses intervencions quirúrgiques, va morir el 30 de març de 2001.

En Jaume va quedar-se sol. No tenia esma per a sortir al carrer evitant de trobar-se coneguts que li donessin el dol. Va tenir en tot moment el suport de la família, particularment, del seu fill Jaume.

Va decidir de visitar a la Mare de Déu de Llorda per demanar-li algú que li fes companyia i l'ajudés a caminar. La vida d'en Jaume havia esdevingut ben trista. Poc a poc va sortir de la foscor i la tristor. Anava a ballar a Ordís i al casal de Figueres.

Un bon dia, a Ordís, en Jaume va treure la Dolors Daunis a ballar. Aquell ball va encetar una relació que s'ha allargat durant tot aquest temps. És una parella molt ben avinguda que no s'ha barallat mai durant tot aquest temps. La Dolors és filla de Borrassà.

En Jaume Terradas, un cop complerts els vuitanta anys, reflexiona i fa balanç de la seva vida. Ha patit molta misèria. I quan pensa com va començar i el que té ara, li costa de creure-s'ho. Tota la seva vida se n'ha fet un fart de treballar, amb senzillesa, amor a la feina i respecte als altres. Ara és estimat i respectat pels altres. En Jaume creu que la misèria va espavilar-lo.

El seu fill Jaume va comprar l'empresa AMPURDAN-BUS SL. L'avi Terradas es distreu en companyia de la Dolors cuidant deu ovelles, ànecs, oques, gallines i conills. Els dimarts, dijous i dissabtes en Jaume i Dolors s'arriben fins a Figueres, a la plaça del Gra, per a recollir les sobres de verdures de les parades de la plaça per a alimentar el bestiar. I encara té temps per anar a ballar amb la Dolors, els dimecres a Montagut i els diumenges a Ordís.

En Jaume té una gratitud infinita envers el senyor Francisco Clotas i Clotas, que li va vendre el terreny de Borrassà quan van expropiar-li casa seva, a la carretera de Roses. També un agraïment a l'alcalde, el senyor Joan Solé.

Aquest bloc vol agrair a la família Terradas l'amabilitat per a publicar la biografia d'en Jaume Terradas i Quintana, fundador de l'empresa d'autocars i camions J. TERRADAS SL, així com al senyor Joan Brugués i Prat, l'aportació del qual és fonamental en la recerca dels transportistes de les comarques gironines.

Publicat per XMN2a 23:27

Etiquetes de comentaris: [autocars Comas](#), [Dolors Daunis](#), [Figueres](#), [Vilanova i Rosa](#), [Jaume Terradas Quintana](#), [Josep Torrent carrosser](#), [LAI-Karpetan](#), [Llers](#), [Maria Colomer](#), [Nazar Enric Isern](#), [Vídua Llosa Figueres](#), [Vilarig](#)

Datos publicados en:

<http://historiatransportcat.blogspot.com/2010/02/lalbatros-den-josep-rosa-del-municipio.html>

Històries del
transport per
carretera de
Catalunya

Publicadas por XMN2
(Xavier Maluquer)

divendres 5 de febrer de 2010

L'Albatros d'en Josep Rosa del municipi de Llers (Alt Empordà)

En l'arxiu fotogràfic del senyor Joan Brugués i Prat hi ha la fotografia d'un altre autobús ALBATROS equipat amb motor Henschel, fabricat per LERMA AUTOBASTIDORES INDUSTRIALES SA (LAI), que va pertànyer al senyor Josep Rosa, conegut popularment com en "Pepitu de Llers".

El poble de Llers, proper a la ciutat de Figueres, és conegut per haver inspirat el poemari "Les Bruixes de Llers" de l'escriptor Carles Fages de Climent, brillant i oblidat escriptor que en llur obra va idealitzat l'Empordà a través del paisatge, la tramuntana o els personatges que ell havia conegut i que van esdevenir la seva font creativa.

Aquest ALBATROS es va destinar a cobrir la línia regular entre Albanyà fins a Figueres passant per Llers, Terrades i Sant Llorenç de la Muga. Llu matrícula era GI-41762.

Gràcies a l'arxiu del senyor Brugués tenim coneixement de dos autocars ALBATROS, ambdós de la comarca de l'Alt Empordà: l'autocar que il·lustra aquest article i el del senyor Pere Estarriol. Tant de bo que un dia poden gaudir de les fotografies d'un camió KARPETAN que tingué un transportista del poble de Pontós, també a la comarca de l'Alt Empordà.

Publicat per XMN2 a 23:23

Etiquetes de comentaris: [AUTOCAR ALBATROS Henschel](#), [autocar Karpetan](#), [Carles Fages de Climent](#), [Figueres](#), [Joan Brugués Prat](#), [Llers](#)

Ver el apartado Lineas:

Figueres = Inicio de las líneas y domicilio de la Empresa hasta el año 1992, luego ??

Borrassà = Domicilio de la Empresa Autocars J. TERRADAS sl, que es la continuadora de ésta (?)

Empresa:
Sin Líneas

Ubicación:

Terradas (Jaume Terradas Quintana)
Antes: **Transportes Vilanova y Rosa SA**
Antes: **Ernesto Vilanova Trilla** Antes: **Julio Vilanova Cortada**
Figueres (Girona)

Líneas de ómnibus en Cataluña. Año 1927

(Publicada a la Guía del Automovilista de 1927, per Seix y Barral.

Documento Colección Francisco Arauz Larregola

- Figueras
- Autos Luis. Línea Figueras-La Junquera-Perthús
- Brunet, José. Línea Figueras-Rosas.
- Campamar, José. Línea Figueras-Lladó
- Deusedas, Benito. Línea Figueras-Olot
- El Rayo. Línea Figueras-Darnius-Massanet de Cabrenys.
- Font, Juan (a) Saraya. Línea Figueras-Olot.
- Gregori, José. Línea Figueras-Castelló-Rosas-Cadaqués.
- Corominas, J. y L.. Línea Bañolas-Gerona.
- Ribot, Font y Artigas. Línea Figueras-Caldas.
- Sala, José (Antigua Casa Simón). Línea Figueras-El Perthús.
- Salvat, Miguel. Línea Figueras-La Escala.
- Transportes Eléctricos Interurbanos. SA. Línea Figueras-Bañolas.

Servicios diarios fijos de autómnibus en Cataluña

Según datos facilitados por la
CÁMARA DEL AUTÓMNIBUS DE CATALUÑA

El contenido figura transcrito a continuación:

Año 1931

Datos extraídos del documento perteneciente a Jordi Masdeu Navarra y escaneado por Joan Domingo Ventura

Gerona	Página 64	Julio Vilanova	De Figueras a Albanyá por San Lorenzo de Muga
Gerona	Página 64	Gertrudis Daunis	De Figueras a Albanyá por San Lorenzo de Muga

Datos de Concesiones hasta 1968 (de José Antº Tartajo):

Timbre:

OM	Línea	Prov	Titular	Propietario
24-06-1929	Albañá a Figueras	-	Julio Vilanova Cortada	-
05-04-1943	Albañá a Figueras	-	Julio Vilanova Cortada	-

Adjudicación:

Línea	Prov	km	Titular	tipo	Fecha	Exped.	Vehículos	Observaciones
Albañá y Figueras	GE	24	Ernesto Vilanova Trilla	def. conv.	01-09-1955	4740	GE-7.100 Hispano-Suiza 31 as. GE-5.004 Citroen 25 as.	-

Cambio de Titular:

Línea	Prov	Expediente	Anterior_Titular	Nuevo_Titular	Fecha
Albañá y Figueras	GE	4740	Ernesto Vilanova Trilla	Transportes Vilanova y Rosa S.A.	20-02-1961

General:

V	provincial	Itinerario	Concesionario
V- 948	GE-16	Albanyá-Figueres	Transportes Vilanova y Rosa SA

Billete antiguo

Colección Joan Domingo Ventura
www.ticketcity.net

Resumen de Líneas Generales (Gen.Cat.)

Ref_año	DGT	Nac	Loc	Distintivo	Línea	Observaciones	Empresa
1982-06	_2013	V948	GI16		Albanyá-Figueres		Transportes Vilanova y Rosa SA
1983-03	_2013	V948	GI16		Albanyá-Figueres		Terradas Quintana, Jaume
1984-12	_2013	V948	GI16		Albanyá-Figueres		Terradas Quintana, Jaume
1987-04	_2902	V948	GI16		Albanyá-Figueres		Terradas Quintana, Jaume
1989-01	_2902	V948	GI16		Albanyá-Figueres		Terradas Quintana, Jaume
1989-01	_2903	-			Riumors-Figueres		Terradas Quintana, Jaume
1989-01	_2904	-			Pontós-Figueres		Terradas Quintana, Jaume
1991-05	_2902	V948	GI16		Albanyá-Figueres		Terradas Quintana, Jaume
1991-05	_2903				Riumors-Figueres		Terradas Quintana, Jaume
1991-05	_2904				Pontós-Figueres		Terradas Quintana, Jaume
1992-06	_2902	V948	GI16		Albanyá-Figueres		Terradas Quintana, Jaume
1992-06	_2904	-			Pontós-Figueres		Terradas Quintana, Jaume

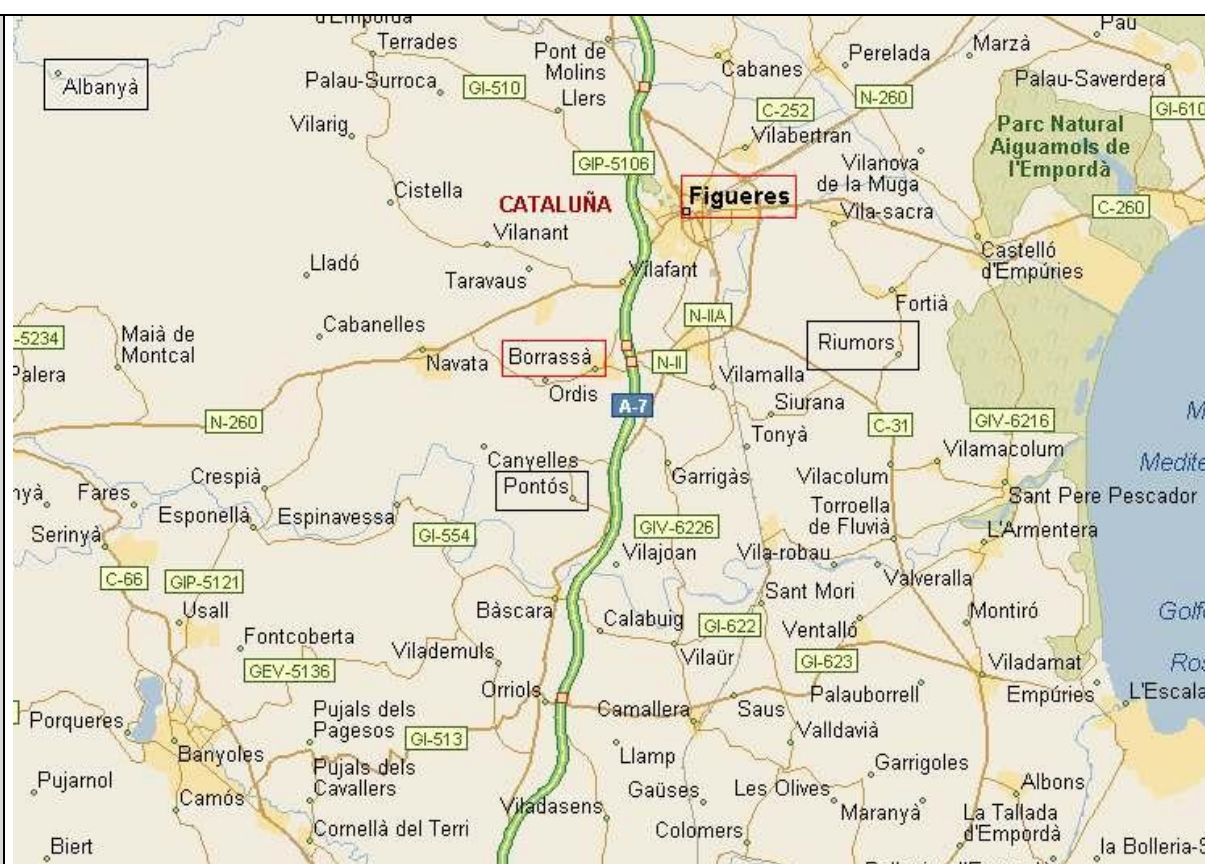
No hay más datos sobre estas líneas (?)

Ver en mapa:

Recuadros negros = Municipios de las líneas

Figueres: Inicio de las líneas y domicilio de la Empresa hasta el año 1992, luego ??

Borrassà: Domicilio de la Empresa Autocars J. TERRADAS sl, que es la continuadora de ésta

**Ministerio de Obras Públicas
(BOE de 28/04/1961 - Sección III)**

Resolución de la Dirección General de Ferrocarriles, Tranvías y Transportes por carretera sobre cambio de titularidad de la concesión del servicio público regular de transporte de viajeros por carretera entre Albaña y Figueras (Gerona).

[Más... \(Referencia BOE-A-1961-8241\)](#)

RESOLUCION de la Dirección General de Ferrocarriles, Tranvías y Transportes por Carretera por la que se cambia de titularidad de la concesión del servicio público regular de transporte de viajeros por carretera entre Albaña y Figueras (Gerona).

Habiendo sido solicitado por don Esteban Vilanova Trilla el cambio de titularidad a favor de la Sociedad «Transportes Vilanova y Rosa, S. A.», de la concesión del servicio público regular de transporte de viajeros por carretera entre Albaña y Figueras (expediente número 4.740) en cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 21 del vigente Reglamento de Ordenación de los Transportes Mecánicos por Carretera, se hace público que con fecha 20 de febrero de 1961 esta Dirección General tuvo a bien acceder a lo solicitado por los interesados, quedando subrogada la citada Empresa en los derechos y obligaciones que correspondían al titular del expresado servicio.

Madrid, 18 de abril de 1961.—El Director general, Pascual Lorenzo.—1.643.

RESOLUCIÓ de 20 de maig de 1982, per la qual es fa pública la transferència de la concessió del servei públic regular de transport de viatgers per carretera V-948: GE-16, d'Albanyà a Figueres.

DOGC 09/07/1982

Text i fitxa
 PDF (309.67 KB)

<https://portaldogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/239/582335.pdf>

RESOLUCIÓ

de 20 de maig de 1982, per la qual es fa pública la transferència de la concessió del servei públic regular de transport de viatgers per carretera V-948: GE-16, d'Albanyà a Figueres

El Sr. Jaume Terradas i Quintana va sol·licitar el canvi de titularitat de la concessió del servei públic regular de transport de viatgers per carretera V-948:GE-16, entre Albanyà i Figueres, de l'empresa Transportes Vilanova i Rosa, S. A., a favor seu, i per tot això, en data 19 de maig de 1982,

HE RESULT:

Accedir a aquesta sol·licitud: per la qual cosa l'esmentat Sr. Jaume Terradas i Quintana queda subrogat en els drets i obligacions que corresponen al titular de la concessió.

Es fa públic, en compliment de la normativa establerta en l'article 21 del Reglament d'Ordenació dels Transportes Mecànics per Carretera, de 9 de desembre de 1949.

Barcelona, 20 de maig de 1982.

JOAQUIM TOSAS I MIR
Director General de Transportes